

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXII. Proponitur quæstio postrema, An Christus iurisdictionem
Ecclesiasticam soli Pontifici summo immediatè contulerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

CAPVT XXII.

Proponitur quæstio postrema; An Christus iurisdictionem Ecclesiasticam soli Pontifici summo immediate contulerit.

RESTAT postrema quæstio de deriuatione potestatis Ecclesiastice à Pontifice summo ad Episcopos ceteros. Sciendum est, triplicem esse in Pontifice, aliisque Episcopis potestatem; Vnam ordinis, alteram iurisdictionis interioris, tertiam iurisdictionis exterioris: quarum prima refertur ad Sacraenta confi-cienda, & ministranda: altera ad populum Christianum regendum in foro interiori conscientiae: tertia ad eundem populum regendum in foro exteriori,

De prima & secunda non est quæstio nostra, sed solum de tertia, nam de prima certum est apud omnes, illam æquè immediatè habere à Deo Episcopos, ac ipsum summum Pontificem. Confertur enim per quandam consecrationem, quæ æquè operatur in uno atque in alio. Vide de hac potestate Ioannem de Turrecremata lib. 1. cap. 93. De secunda est quidem aliqua dissensio inter auctores, nam Abulensis in libro, quem appellat Defensorium, parte 2. cap. 63. exigit hanc potestatem conferri omnibus sacerdotibus immediatè à Deo, quando ordinantur. Quod autem nihilominus non possit quilibet sacerdos quoslibet Christianos absoluere, vel ligare, id factum esse, quia Ecclesia ad tollendam confusionem, diuisit dioeceses, & unum populum vni Episcopo subiecit, alium alij. At Ioannes de Turrecremata lib. 1. summæ, cap. 96. docet hac potestatem non conferri à Deo ex vi ordinationis, sed ab homine per simplicem iniunctionem. Ambo tamen in eo conueniunt, quod vsus huius potestatis pendeat à iurisdictione exteriori, & ideo satis erit de illa exteriori agere. Præterea duæ priores pertinent propriè ad materiam de clauibus Ecclæ, quæ hoc loco non disputatur.

Solum igitur de tertia agendum est, de qua etiam egimus in quæstionibus superioribus. Et quidem omnes in eo conueniunt, iurisdictionem Episcoporum saltem in genere esse de iure diuino. Nam Christus ipse ita ordinavit Ecclesiam,

ut in ea sint Pastores, Doctores, &c. Sic enim Apostolus loquitur ad Ephes. 4. *Ipse dedit quosdam quidē Apōstolos, quādam Prophētas, alios Pastores & Doctores.* Et præterea, multa est, posset Pontifex mutare hunc ordinem, & instituere. Ius sit in Ecclesia Episcopus, quod sine dubio non possit. At quæstio est, an Episcopi canonice electi auctoritate Deo suam iurisdictionem, sicut eam accipit summus pontificis: an vero à Pontifice. Sunt autem tres de hac re Theologorum sententiae.

P R I M A eorum, qui volunt tam Apostolos, quam eum Episcopos immediatè à Deo accepisse, & accipere iurisdictionem. Ita docet Franciscus Victoria in relect. 2. de positione Ecclesiæ, quæst. 2. & Alphonsus à Castro lib. 1. cap. 14. de iusta hæreticorum punitione. **A L T E R A** est eorum, qui volunt, Apostolos non à Christo, sed à Petro, & Episcopos non à Christo, sed à Petri successore accepisse, vel accipere iurisdictionem. Ita Ioannes de Turrecremata lib. 2. cap. 54. summa de discussione, & Dominicus Iacobatius lib. 10. de Conciliis art. 7. **T R I A** est in media, eorum, qui volunt, Apostolos quidem accepisse à Christo immediatè omnem suam auctoritatem: nam Episcopos non à Christo, sed à summo Pontifice eam accipere. Ita Gaietanus in tractatu de auctoritate Papæ, & Dominicus Vargas in libello de hac ipsa quæstione, Heras in libro de potestate Papæ, & Gabriel in canonem Missæ, lecti, & eadem videtur sententia veterum Scholasticorum, B. Bonaventurae, Alberti, Durandi, atque aliorū in 4. dist. 18. aut 20. aut 24. sententia verissima est, & ideo breuiter confirmanda.

CAPVT XXIII.

Apostolos à Christo iurisdictionem omnem accepisse.

Quod igitur Apostoli acceperint à Christo immediatè suam iurisdictionem, PRIMVM rehanc verba Domini, Ioannis 20. *Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.* Quem locum sic exponunt Patres, Chrysostomus & Theophylactus, ut aperte dicant, f